

валъ на пълномощни си прѣставители, както е и, сполучель онова кое има днесъ нъ колко идае благодареніе богу и царю.

Излышио е всѣки му чи, народа е билъ неутраленъ, нъ самий-тъ му владетель неоставилъ многочисленный-тъ и незлобивый-тъ народъ въ угнетеніе и неразвитіе, то е било много додѣ сѫ уразумѣло, отъ кого е угнетенъ, сѫщо и днесъ стига чи знай владетельъ, и безъ сѫмненіе чи иеще остави нѣколко хора (прешле гнетачи) у негова имперіј да му потапкватъ многочисленный-тъ народъ, т. е. даго бијкъ нравствено, отъ кое бійство може происходи и финансіална сисифуса, (оскѫдностъ) нъ ще ги от'гласни на стажриј, и ще подаде на подчиненъ си христіански народъ свободно-то развитіе, съ единъ думѣ ще го избави отъ гнетачи тѣ, и ще го управи къмъ развитый-тъ и благопрѣдприятный-тъ путь. Безъ нищо ніи сме увѣрени къмъ това утѣчностъ, само като поглѣднимъ на царски днежни добрини, кои сѫществуватъ, (нъ трѣбва ны у величително стъжло да ги видимъ).

Правый-тъ и всѣмилостивый-тъ нашъ царь. Безъ да иска нѣкой нѣщо, заповѣдалъ свободно-то развитіе официално повсичкѫ си имперіј, подъ има „хатихумаонъ „иказалъ“ рѣшихъ убо и повѣливатъ слѣдоющитъ мѣрки въ дѣйствіе да сѫ положать – всяко христіанско общество, или другж нѣкој вѣрѣ (немусулманскѣ) должнѣ ще е во опрѣдѣленно едно врѣме, и съ помошьтѫ на единъ комисіј, временно отъ него за това състѣвена, да испита съ високото мое у добреніе и